

faa stort og omfattende Foretagende som dette, at de, der udføre det, ikke blive stufede, og jeg vil langt nødigere overrastes ved et meget billigt Tilbud og bagefter en mindre ivrig, god og paa- lidelig Udførelse end ved det Omvendte. Medens jeg saaledes ikke nævner nogen Betænkning ved at tiltræde et Lovforslag, som vilde stille Anlægs- summens Forøgelse i det Forhold, der har været Tale om, kan jeg ikke negte, at Lovforslagets Form og navnlig den sidste Sætning deri har vakt en temmelig stor Betænkning hos mig. Denne Sætning lyder saaledes: „Den paatænte øvre Kjørebane, bestemt til at optage den almindelige Færdsel, bringes ikke til Udførelse“. Dette er nu en temmelig naturlig Følge deraf, at Kon- trakten, hvis jeg har opfattet Bemærkningerne rigtig, er affluttet saaledes, at Overbygningen slet ikke kan bære en saadan Kjørebane; men jeg anser, som sagt, dette for en meget betænkning værdig Ting. Jeg kan ikke tro Andet, end at det meget snart ved dette Anlæg vil vise sig, at der er ganske overordentlige Ulemper og tildels Fare forbundet med, at en Bro, der er saa smal som denne, der kun rummer et Jernbanespor, tillige skal benyttes til den almindelige Færdsel, idet Jern- banetrafikken og den almindelige Færdsel nødven- digvis maa blive i høj Grad generende for hin- anden, og det navnlig fordi der nu ligge to Stationer hver ved sit Endepunkt af Broen, og der i Fremtiden i ethvert Fald vil komme til at ligge en Station ved et af Broens Endepunkter. Det vil jo nemlig være klart, at de Værfarende ville blive underkastede en saadan Gene, idet de ville blive standsede ganske overordentlig ved Jernbane- kjørselen, ikke blot ved Togene Kjørsel over Broen, men tillige derved, at denne Kjørsel ved Tilnær- melsen til og Afgangen fra Stationen maa gaa meget langsomt, og der ved to Stationer, forøges naturligvis Standsningen yderligere; desuden maa der jo stoppes for Færdselen en temmelig betyde- lig Tid, førend Toget kommer dertil. Det maa nemlig vel erindres, at der her er Tale om en Bro og ikke om en Overkjørsel som andre, der gaa over Jernbanen, en Bro, der, hvis jeg er rigtig underrettet, har en Længde af 1003 Fod; der skal altsaa en lang Standsning til, førend Passagen kan genoptages, efterat Toget er signali- seret, og der maa ligeledes standses temmelig længe, førend Toget skal gaa fra Stationen, for at Broen kan være fri til dette. Ligeledes fore- kommer det mig, at det med Hensyn til Jernbanetrafikken maa stille sig uheldigt, thi det er jo klart, at det Slid, der vil gaa paa en saadan Bro, maa blive ganske overordentlig betydeligt, naar hele den almindelige Færdsel tillige skal føres derved. Dette vil medføre hyppige Repa- rationer, der i høj Grad ville kunne besvære den almindelige Færdsel, ligesom de ogsaa for selve Jernbanetrafikken undertiden ville blive til Besvær, da Jernbanebroen kun har eet Spor.

Dette er, som sagt, de Betænkninger, som dette Lovforslag har fremkaldt hos mig, og jeg ønskede nu gjerne at rette den Forespørgsel til den høitærede Minister, om der i Kontrakten med Kompagniet Fivos Lille, ligesom der er taget visse Forbehold med Hensyn til en eventuel nødvendig Forstærkning af Bropladserne og Jordbygning af sammes Fundering, hvis det skulde vise sig nød- vendigt, mod en forhøjet Betaling, saaledes ogsaa er taget et Forbehold med Hensyn til Tilvejebrin- gelsen af en stærkere Overbygning, hvis det skulde vise sig, at man her i Thinget var mere stemt for at forøge Summen, end man var for at op- give Muligheden af senere at anbringe en øvre Kjørebane. Dersom dette Spørgsmaal besvares bekræftende af den høitærede Minister, da anser jeg Sagen for at være af den Betydning, at jeg ved et Vædringsforslag agter at give Thinget Lei- lighed til at overveje, hvorvidt man ikke hellere burde søge denne yderligere Beføstning af c. 50,000 Rb. til, for ikke bagefter maaste at skulle fortryde, at man har gjort en saadan Besparelse, idet det jo er klart, at dersom der engang kommer en Konflikt inellem den almindelige Færdsel og Jern- banetrafikken, og en af dem maa ophøre, saa bliver det den almindelige Færdsel. Denne sidste vil da være meget ilde stillet. Thi jeg antager det for temmelig usandsynligt og ubeldigt for Skibs- farten, at Pontonbroen skulde bibeholdes, saa- snart denne Jernbanebro er kommen i Stand; og en anden Bro kan man da ikke kaste tilveie, da Overbygningen ved den her fore- slaaede Bro er for svag til at bære en saadan. Skulde den ærede Ministers Svar paa denne min Forespørgsel lyde benægtende, da vil jeg tillade mig at forespørge, om han isølge den Forhandling, som har været ført med Kompagniet Fivos Lille, tror, at dette skulde ville vise en saadan Imødekommen, at han, dersom Thinget kom til den Anskuelse, at det hellere vilde bevilge den større Sum, da troede det gjørligt, naar han erholdt den fornødne Be- myndigelse, at kunne bevæge Kompagniet til at gjøre en saadan Forandring. Selvfølgelig maatte jo denne Forhøielse ske med det Betsøb, Kommissionen i sin Tid havde beregnet, altsaa vel omtrent 50,000 Rb. Skulde den ærede Ministers Svar herpaa lyde bekræftende, vilde jeg være meget til- bøjelig til at foretage en saadan Forøgelse af Summen og give Ministeren denne Bemyndigelse. Skulde det lyde benægtende, skulde Sagen være saaledes stillet, at der ikke paa nogen som helst Maade kunde røres ved den, skulde jeg for mit Bedkommende kun beklage, at der ikke af den ærede Minister var taget mere Hensyn til dette Punkt, som jeg anser for at være saa vigtigt, at jeg tror, at Thinget vilde staa sig langt bedre ved at bevilge 962,000 Rb. til Broen i den anden Stikkelse end ved at bevilge den mindre Sum, som Ministeren her har forlangt, og renoncere paa Muligheden af i Fremtiden paa samme at kunne